

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2024. F. 224/9.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] volt budapesti, jelenleg [...] vármegyei ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2024. december hó 16.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

3 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

300.000,- Ft azaz (háromszázezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd ellen 2024. február 12. napján érkezett bejelentésében az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységével összefüggésben elkövetett köteleességszegését kifogásolta. Bejelentő a bejelentését kiegészítette.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó álláspontját tartalmazó nyilatkozatát előterjesztette. A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy a határozatban írt magatartásával megvalósította az összeférhetetlen ügyvállalás, ügyvédi titoksértés, a hivatás hagyományainak nem megfelelően érintkezés más személyekkel, a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól való távolmaradás kötelezettségének megsértése elkövetési magatartásokat, és ezzel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott négy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke 2024. szeptember 30. napján gondoskodott az ügyben tárgyalás kitűzéséről, és a Fegyelmi Tanács két tárgyalást tartott.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd 2011-ben, a [...] alatt található ingatlan vonatkozásában vételi jog alapítása és az ingatlan adásvétele tárgyában okiratot szerkesztett és ellenjegyzett, mely jogügyletben a bejelentő, mint vevő vett részt.

Bejelentő és férje házasságának a megromlását követően az eljárás alá vont ügyvéd elvállalta a bejelentő férje jogi képviseletének ellátását a bejelentővel szemben. Az eljárás alá vont ügyvéd levelében megkereste bejelentőt, melyben utalt az általa készített és korábban a bejelentő részére átadott házassági vagyonközösséget megszüntető és szívésségi lakáshasználatra vonatkozó szerződések tervezeteinek tartalmára és az általa megfogalmazott korábbi ajánlatra. Mivel ezt a levelet a bejelentő nem vette át, az eljárás alá vont ügyvéd e-mailben is megküldte részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. szeptember 13. napján a bejelentő férjének szülei képviseletében eljárva e-mailt küldött a bejelentő részére, melyhez mellékelte megbízói által a bejelentő részére megküldött a bejelentő férjével és a közös gyermekekkel közös lakóhelyül szolgált ingatlan vonatkozásában a szívésségi lakáshasználati jogosultságot visszavonó és az ingatlan elhagyására felszólító levelet.

A bejelentő jogi képviseletében eljárva dr. XY ügyvéd küldött válaszlevelet eljárás alá vont ügyvéd részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd erre 2023. október 13. napján szintén válaszlevelet írt, melyben az alábbiakat fogalmazta meg:

„Önnel ellentétben én magam a bejelentői családot régóta ismerem: 2007. év óta a bejelentői család közeli barátja, bizalmasa, jogi tanácsadója, ügyvédje is vagyok, így nemcsak a vagyoni viszonyaikat, de a családi vállalkozásuk működését és gyarapodását, sőt a férj személyes kapcsolatainak alakulását is közvetlen közletről, saját tapasztalásaimon keresztül is, teljeskörűen ismerem... kérem engedje meg, hogy az alábbiakban röviden összefoglaljam a férj és feleség kapcsolatát, vagyoni viszonyaikat érintő tényállításaimat (melyeknek minden egyes elemét szükség esetén számtalan tanúval, okirattal, pénzügyi,- és banki irattal bizonyítani áll módomban):”

Az eljárás alá vont ügyvéd a válaszlevélben ekként fogalmaz: „A ... család 2001. év óta építési vállalkozásaik keretében saját beruházásban lakóházak építésével-értékesítésével foglalkozott, férj szülei beruházókként vettek részt, az építkezéseket személyesen is irányították, koordinálták, az építkezésekben személyesen is részt vettek, férj pedig az építkezések-értékesítések bonyolító, üzletkötői feladatait látta el, és intézte a szülei pénzügyeit. Az építkezés-kivitelezések során vásárolt és értékesített ingatlanok tulajdonjoga a vagyoni beruházások okán a szülők tulajdona (részben az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezve, részben ingatlan-nyilvántartáson kívül)...”

Az eljárás alá vont ügyvéd a válaszlevélben az alábbiakat rögzítette. „a [...] sz. 2/6 tulajdoni illetősége 4 db lakás. Annak ellenére, hogy a [...] ingatlan 2/6 tulajdoni illetősége a bejelentő javára lett 2011. októberében (az életközösség létrejöttét megelőzően) az ingatlan-nyilvántartása bejegyezve, jog szerint a tulajdonjog sem őt, sem férjét nem illeti meg (házassági vagyonközösségük részét nem képezi): az ingatlan a bejelentő férje szüleinek ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdona, miután a telek vételárát igazolható módon kifizették és a lakóingatlan 2/6 tulajdoni illetősége által megtestesülő négy (4) darab lakás építési költségeit is ők maguk viselték. A négy lakás piaci értéke jelenleg meghaladja együttesen a 320 mFt értéket. A bejelentő a 4 db. (100 m², 100m², 65 m², 65m² alapterületű) lakást bérlet útján évek óta hasznosítja, a bérleti díj bevételekkel maga rendelkezik, azzal a családdal szemben nem számolt el, a bevételt folyamatosan titkolja. Álláspontunk szerint a 4 lakás bérleti díj bevétele 2023. évben elérheti havonta a nettó [...] Ft összeget. Tény az is, hogy a lakások szükséges karbantartását, időszakos javítását és anyagköltségét eddig is, mindvégig a bejelentő férjének szülei finanszírozta.”

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a fenti ingatlan tulajdonjoga és az ahhoz kapcsolódó egyéb jogosítványok vonatkozásában a bejelentő férje és szülei, valamint a bejelentő között jogvita alakult ki, melyben eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő férje és szülei képviseletében jár el bejelentővel szemben annak ellenére, hogy korábban maga készítette és ellenjegyezte a bejelentő tulajdonszerzésére vonatkozó szerződést.

A bejelentő és férje között nem jött létre békés megegyezés. Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő férje képviseletében eljárva házasság felbontása és járulékos kérdései vonatkozásában peres eljárást kezdeményezett a bejelentővel szemben. A perben az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő férjének jogi képviselőjeként jár el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2024. október 13. napján, bejelentő jogi képviselője részére megküldött levelében továbbá az alábbiakat fogalmazta meg:

„Ebből következően T. Ügyvédnő azon igénye - miszerint feleség még a szülők bankszámlájának egyenlegét is be kívánja vonni az elszámolásba (!) – több, mint felháborító: kapzsi, számító és gátlástalan haszonszerzési szándékra enged következtetni.” (

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban a felelősségét vitatta, érdemi nyilatkozatokat tett. Állította, hogy az ügyvédi levelezése során megfogalmazottak az ügyvédi etikának megfelelő módon íródtak, azok sem stílusukban, sem szóhasználatukban nem kifogásolhatók. Vitatta, hogy ügyvállalása összeférhetetlen lett volna, hivatkozott e körben arra, hogy a korábbi ingatlanügyletek kapcsán a család, és nem a bejelentő megbízásából járt el. Állította továbbá, hogy a 2011-es ingatlan adásvételi ügylet és a házasság felbontása között nincs összefüggés, összeférhetetlen ügyvállalás vele szemben ezért sem állapítható meg. Beadványában az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában írtakkal összefüggésben észrevételezte, hogy a 2011. évi ingatlan adásvételi ügylet során a bejelentő férjének édesanyja adott részére ügyvédi megbízást, és ő fizette az ügyvédi munkadíjat is, ő jelölte ki a bejelentőt a jogügyletben vevőként, erre tekintettel került bele az adásvételi szerződésbe a bejelentő félként, de tőle erre semmilyen megbízást nem kapott. Állította, hogy a bejelentővel soha semmilyen jogvitába nem keveredett, az, hogy a házasság felbontása körében felmerült vagyoni jogi kérdések elrendezése érdekében a férj kérésére közreműködött a felek vagyoni jogi viszonyainak elrendezése érdekében, az jogvitának nem minősíthető, a vagyoni közösséget megszüntető megállapodás tervezete véleménye szerint a felek között vagyoni jogvitát nem eredményezett, hiszen annak kapcsán a korábbi adásvételi szerződéssel érintett ingatlan tulajdoni helyzete nem változott. Hivatkozott ismételt arra is, hogy a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, továbbá, hogy a házassági bontóperbe vagyoni jogi kérdések előterjesztésnek nincs helye, ezért fogalmilag fel sem merülhet, hogy az, hogy a bontóperben a férje képviseletét ellátja, összeférhetetlen legyen a bejelentővel, mint feleséggel szemben. A terhére rótt, a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól való távolmaradás kötelezettségének megsértése cselekmény tekintetében arra hivatkozott, hogy válaszelevele hangneme nem sértő, és nem is becsmérlő, ekként nem sérti az ügyvédi hivatásra vonatkozó etikai normákat, továbbá nem hagyható figyelmen kívül, hogy abban a megbízója álláspontját képviselte, az általa megfogalmazott tényelődásokat közvetítette. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a bejelentés keltének napja és a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat kelte között több, mint hat hónap telt el, ekként az Üttv. 112. § (1) bekezdése alapján nincs helye vele szemben fegyelmi eljárás kezdeményezésének, melyre tekintettel kérte a vele szemben indult fegyelmi eljárás megszüntetését. A tárgyaláson tett nyilatkozatában a korábban általa előadottakat fenntartotta, azt szóbeli nyilatkozataival is megerősítette, hivatkozott arra, hogy egy peren kívüli megállapodásos szakaszban az eljárása nem volt összeférhetetlen, ha vagyoni vita lenne a felek között, és az hivatalos keretek között zajlana, akkor abban nem lenne benne ügyvédként, abban nem képviselné egyik felet sem, de jelen esetben csak a valóper van folyamatban. Az eljárás alá vont ügyvéd elmondta, hogy a vagyoni jogi viszonyok rendezése szempontjából jelentősége volt annak az ingatlanok is, amelyre vonatkozó adásvételi szerződés megkötésben korábban a bejelentő képviseletében eljárta, és ehhez kapcsolódóan később a megegyezés elősegítése érdekében ő szerkesztette a megállapodást is, de ez békés rendezésre irányult, ebből nem lett per, így ez nem

volt jogvita a felek között, hiszen csak akkor lesz jogvita egy ügy, ha nem tudnak a felek megállapodni és per lesz. Az eljárás alá vont ügyvéd elmondta továbbá azt is, hogy a bontóperi keresetet ő szerkesztette ugyan, de nem ő adta be a bíróságra. A perben okirati bizonyítékként felhasznált, bejelentő lakcímkártya másolata vonatkozásában előadta, hogy azt a bejelentő férjének édesapjától kapta, nem a korábbi adásvételi jogügylet kapcsán került az a birtokába, az neki akkor már nem volt meg, mivel csak tíz évig kellett azokat őriznie. Elmondta, hogy az élettársi kapcsolat kezdetének időpontját akarta ennek becsatolásával bizonyítani.

A bejelentő sérelmezte, hogy eljárás alá vont ügyvéd egy házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés tervezetben az engedélye nélkül felhasználta a személyes adatait, melyet egy korábbi, családi vállalkozás kapcsán a részére végzett ügyvédi tevékenység keretei között szerzett meg. Sérelmezte továbbá, hogy a férjével szemben folyamatban lévő válás során az eljárás alá vont ügyvéd olyan adatokat tud felhasználni vele szemben, melyekhez a korábbi családi ügyletek bonyolítása során juthatott hozzá, ezért véleménye szerint összeférhetetlen, hogy a válás során a férje képviselőjét látja el. Bejelentése mellékleteként csatolta az eljárás alá vont ügyvéd által írt leveleket, valamint a házassági vagyontársaságot megszüntető szerződés tervezetét. A bejelentés kiegészítésben a bejelentő előadta, hogy a folyamatban lévő perben előterjesztett perirata mellékleteként az eljárás alá vont ügyvéd az engedélye nélkül becsatolta a személyes okmányai másolatait, amivel kapcsolatban felmerült benne a kérdés, hogy honnan lehettek ezek meg neki, és ki adott ezek csatolására részére engedélyt. Utalt arra, hogy ezek az iratmásolatok egy korábbi közös ügylet során kerülhettek az eljárás alá vont ügyvéd birtokába. A fegyelmi tárgyaláson tett nyilatkozatában a bejelentő fenntartotta az általa korábban írásban előadottakat, elmondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a család barátja, és rajtuk keresztül jutott el hozzá. Amikor vették az ingatlant, akkor neki az eljárás alá vont ügyvéd volt az ügyvédje. Az ügylet során lemásolta az iratait, és hozzájárult, hogy azokat az adott üggyel összefüggésben kezeljék, de ez az irat becsatolásra került a bontóperben a tárgyaláson, amit jogtalan eljárásnak tart, mivel ehhez nem járult hozzá. A bejelentő ezt meghaladóan úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem rendelkezett vele kapcsolatban más olyan információval, amit tőle szerzett meg, és vele szemben ezt követően felhasznált volna, kizárólag személyes okmányai felhasználását sérelmezte, emiatt is tette a bejelentést.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács a bejelentő férjét, aki elmondta, hogy a szülei ismerték meg még 2006. környékén az eljárás a vont ügyvédet, ettől kezdve ő intézte a család ingatlan ügyeit, ekként a [...]alatti ingatlan adásvételét is, melyre a megbízást az ügyvédnő részére az édesanyja adta, és tőle szerezte meg a szerződés előkészítéséhez szükséges információkat is. Elmondta a tanú, hogy a [...] alatti ingatlan tekintetében szerették volna, ha az más elbírálás alá esik, mint ami alá az ingatlan-nyilvántartási adatok alapján kellene essen, mert az valójában az édesanyja tulajdona. Elmondta a tanú azt is, hogy a szülei is be lettek vonva a vagyoni jogi egyeztetésbe, és nagyon sok minden azért került bele az ügyvédnő által írt levelekbe, mert a szülei ragaszkodtak ahhoz, hogy írja bele. A tanú elmondta azt is, hogy az ingatlan adásvételi szerződését ő véleményezte, ő tartotta a kapcsolatot az ügyvédnővel, nem pedig a felesége, a bejelentő.

A fentiekben hivatkozott előadásokon túl a Fegyelmi Tanács rendelkezésére álltak az ügy megítélése és a tényállás megállapítása szempontjából releváns okiratok is.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában a tényállást a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban rögzített tényállással egyezően kérte megállapítani azzal a kiegészítéssel, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt, ügyvédi titoksértés körében elkövetett fegyelmi vétségre vonatkozó előadást nem tartotta fenn, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján ezt nem tartotta megállapíthatónak.

Az összeférhetetlen ügyvállalás körében az eljárás alá vont ügyvéd védekezését nem tartotta elfogadhatónak, álláspontja szerint ha az ellenérdekű felek között megindul egy levelezés, és egy egyezség létrehozásában kell valahogyan közreműködni, vagy annak a dokumentálásában, akkor onnantól kezdve nyilvánvaló, hogy vitában álló, ellenérdekelt felekről van már szó. Ezen túlmenően a konkrét levelezésből kiderült, hogy a felek között nem volt megállapodás, és annak az ingatlannak sorsa, aminek a kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd korábban okiratot szerkesztett, része volt az egyeztetésnek. A levelezésből is látszik, hogy összefügg a két megbízás, az pedig indifferens, hogy van-e folyamatban per, ilyen szempontból nincs különbség az ügyvédi tevékenységek között. Ha már levelezés folyik, vagy egyezségi tervezet készül, az is ügyvédi tevékenység, nem csak az, ha perbeli képviseletet lát el az ügyvéd. A hivatás hagyományainak nem megfelelő érintkezést illetően előadta a fegyelmi biztos, hogy megítélése szerint az eljárás alá vont ügyvéd által a bejelentő jogi képviselője részére írt levél stílusa és a hangneme elfogadhatatlan. Objektív, tárgyilagos kommunikáció várható el egy ügyvédtől, és van egy olyan határ, amit nem lehet túllépni, akkor se, ha valaki érzelmileg bevonódik az ügybe, és ez az elvárás jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd részéről nem teljesült. Tetten érhető továbbá a levélen, hogy azt az eljárás alá vont ügyvéd több helyen egyes szám első személyben fogalmazta meg, mintha ez az ő véleménye lenne. Mindezekre tekintettel a fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárást kezdeményező határozatban megjelölt fegyelmi vétségek eljárás alá vont ügyvéd általi elkövetése kétséget kizáróan megállapítható, ezért 3 rendbeli fegyelmi vétség megállapítását kérte az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. A büntetés kiszabása körében kérte figyelembe kell venni enyhítő körülményként az időmúlást, ami nem róható fel az eljárás alá vont ügyvédnek, továbbá makulátlannak tekintendő fegyelmi előéletét. Súlyosító körülményként kérte ugyanakkor figyelembe venni a többszörös halmazatot, melyre tekintettel pénzbírság kiszabására tett indítványt, amelynek mértékét kérte a törvényi minimumhoz közeli mértékben megállapítani, továbbá kérte az eljárás alá vont ügyvéd kötelezését az eljárási költségek megfizetésére. A fegyelmi biztos a pénzbírság végrehajtásának felfüggesztésre nem látott lehetőséget, mert az eljárás alá vont ügyvédnél az eljárás során tanúsított magatartása alapján a tettei minősítésével kapcsolatos belátás teljes mértékben hiányzik.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában fenntartotta, hogy nem követett el fegyelmi vétséget. Hivatkozott arra, hogy az adott ügylet egy békés megegyezéssel való törekvés volt. Olyan okirat készült el, amit a bejelentő férje már előtte egyeztetett a bejelentővel, így nem volt jogvita a felek között, különös tekintettel arra, hogy az ingatlan tulajdonát nem akarta senki elvenni a bejelentőtől. Nehezményezte, hogy a fegyelmi eljárás tárgyát végül nem is a bejelentésben foglaltak képezték, hanem olyan körülmények, melyeket a bejelentő nem is nehezményezett, a fegyelmi biztos mégis az eljárás tárgyává tett. Előadta, hogy a bejelentő ügyvédjének az ügybe történt bekapcsolódását követően válaszelevelében le kellett írnia azt a tényállást, amit el akart kerülni a felperes a bontóperben. Kénytelen volt ezt megtenni, mert az ügyvéd csak a bejelentő álláspontját ismerte. Hivatkozott arra, hogy amikor a levélváltás nem járt sikerrel, utána sem volt jogvita a felek között, továbbá arra is, hogy a bontóper és az ingatlan korábbi adásvétele között nincs összefüggés, és így nem merülhet fel az összeférhetlenség ez okból sem. Hivatkozott az eljárás alá vont ügyvéd továbbá arra is, hogy egy családon belüli erőszak leírása olyan, ahogyan ő azt a levelében megfogalmazta, az nem bántó, az nem sértő, azt egyszerűen nem lehet másképp nevesíteni, őt ezért nem lehet elítélni. Elmondta azt is, hogy az ingatlant senki nem vitatta el a bejelentőtől, ott egy négyszázmilliós vagyont ajánlottak fel neki, ami a törvény alapján nem járt volna, az egy nagyon méltányos ajánlat volt. Az ingatlannal kapcsolatban az sem okozott volna gondot, hogy az a bejelentő nevében maradjon. Összességében tehát vitatta a felelőssége megállapíthatóságát, és az eljárás megszüntetésére tett indítványt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványt megalapozottnak találta.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1 § (1) bekezdése alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 20. § (4) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez a tájékoztatást követően hozzájárult.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (ÜESZ.) 4.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetetlenség bármely formájának.

Az ÜESZ. 13.1. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ. 13.4. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója egymással szemben fokozott igényességgel teljesíti kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

Az ÜESZ. 13.5. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során távol tartja magát a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól és ügyfeleit is hasonló magatartásra ösztönzi.

Az Üttv. 107. § a.) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a határozat tényállás részében ismertetett tevékenységeivel megsértette az Üttv. 1. §, (3), 9. § (1)-(2), 20. § (4) szakaszait, illetve az ÜESZ. 2.1. 2.4., 4.1., 13.1., 13.4., 13.5. pontjai szerinti rendelkezéseket, és megvalósította az összeférhetetlen ügyvállalás, a hivatás hagyományainak nem megfelelően érintkezés más személyekkel, a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól való távolmaradás kötelezettségének megsértése fegyelmi vétségeket.

A fegyelmi tanács a tényállást a bizonyítékok egybevetésével, elsősorban a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és a meghallgatott tanúk nyilatkozata alapján állapította meg, figyelemmel arra is, hogy a tényállás alapjául döntően okirati bizonyítékok szolgáltak, illetve az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket az érintettek egyezően adták elő, azok jogi megítélését illetően volt az eljárás résztvevői között véleménykülönbség.

A fegyelmi tanács a tényállás jogi megítélése kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd védekezésében előadottakkal szemben, alapvetően a fegyelmi biztos által felhívott jogi érvekkel értett egyet. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezésének lényege az volt, hogy részére a bejelentő korábban azon ügylet kapcsán, melyben vevőként részt vett, nem adott megbízást, így nem kerülhetett összeütközésbe korábbi ügyfelével, illetve még ha adott volna is megbízást, akkor sincs a régi és az új ügylet között összefüggés, hiszen az ingatlan tulajdonjogát nem érintette a felek közötti vagyonmegosztás, az változatlanul a bejelentő tulajdonában maradt volna. Hivatkozott arra is, hogy jogvitának csak a felek közötti peres eljárás tekinthető, és arra is, hogy a felek közötti bontóperben vagyoni jogi igények nem érvényesíthetők, ezért abban sem lehet összefüggés a korábbi és az új ügy között. Levelei stílusát eljárás alá vont ügyvéd nem tartotta kifogásolhatónak, így vitatta, hogy az a hivatás hagyományaihoz méltatlan lenne, és abban a felek személyes ellenszenvével való azonosulás lenne tetten érhető.

Az Üttv. 112. § (1) bekezdése szerinti eljárás alá vont ügyvédi kifogással kapcsolatban rámutat a fegyelmi tanács arra, hogy az Üttv. 116/A. §-a szerint az a határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig és december 24-től január 1-ig terjedő időszaka, ekként az Üttv. 112. § (1) bekezdése szerinti határidő fegyelmi biztos részéről történt elmulasztása nem állapítható meg, erre hivatkozással az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

Az Üttv. 20. § (4) bekezdése szerint az ügyvéd nem folytathat ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez a tájékoztatást követően hozzájárult, mely szabályt az ÜESZ. 4.1. pontja még azzal a kötelezettséggel is kiegészíti, hogy az ügyvédnek kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetetlenség bármely formájának.

Az ügyvédi tevékenység nem csupán a peres képviselő ellátását jelenti, abba a jogi tanácsadás, peren kívüli eljárás, ügyvédi levél megírása, okirat szerkesztése éppúgy beletartozik, ilyen jellegű tevékenységet pedig az eljárás alá vont ügyvéd minden kétséget kizáróan ellátott a bejelentő férjének képviselőként eljárva a bejelentővel szemben. Bár maga az okirat e körben nem állt rendelkezésre, azt valamennyi fél egyezően adta elő, hogy a bejelentő korábban félként, vevőként vett részt egy olyan ingatlan adásvételi szerződésben, melyet az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztett és ellenjegyzett. Ekként a vevő mindenképpen megbízójává, ügyfelévé vált az eljárás alá vont ügyvédnek, még abban az esetben is, ha a költségviselő, az ügyvédi megbízási díj kifizetője nem ő volt. Ekként pedig később, a házasság felbontása kapcsán ellenérdekűvé vált felek között az eljárás alá vont ügyvéd saját korábbi ügyfelével a bejelentővel szemben, a férj képviselőt látta el, mely a részére adott meghatalmazás által igazoltan kiterjedt a házasság felbontása kapcsán felmerülő vagyoni jogi kérdésekben történő képviselő ellátására is.

Kétségtelen tény továbbá, hogy a régi és az új ügy között jelen esetben van összefüggés, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd levelében a vagyonközösség tárgyát képező egyik jelentős tételt képező [...] alatti ingatlan tekintetében éppen azzal érvel, hogy annak tulajdonjoga eltér az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapottól, és ezt a felek elszámolása során figyelembe kell venni.

A fegyelmi tanács a fentiek alapján minden kétséget kizáróan megállapíthatónak tartotta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a bejelentő férjének megbízása alapján elvállalta a képviselét a bejelentővel, mint korábbi ügyfelével szemben, e körben részére felszólító levelet írt, okiratot szerkesztett, megsértette az Üttv. 20. § (4) bekezdését, és az ÜESZ 4.1. pontját. E körben utal a fegyelmi tanács arra, hogy ugyan a jelen eljárásban nem volt megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi titoksértést követett volna el, azonban a hivatásrendi szabályok ebben a tekintetben is szigorúan értelmezendők, ugyanis a korábban a család részére ellátott ügyvédi tevékenység kapcsán, ha felmerül annak a lehetősége, hogy olyan információt használ fel korábbi ügyfelével szemben, melynek birtokába tőle magától jutott, azzal az ügyvédi titok sérelme is megvalósulhat. Az ügyvédi titok védelme pedig az ügyvédi hivatásrend egyik alapköve, annak megsértése az egyik legnagyobb tárgyi súlyú fegyelmi vétségek egyike, ugyanis a hivatásrend iránti bizalmat alapvetően veszélyeztetik az ilyen jellegű magatartások.

A fegyelmi tanács egyetértett továbbá a fegyelmi biztossal abban is, hogy az eljárás során vizsgált, eljárás alá vont ügyvéd által írt levelek megfogalmazásmódjukban sok helyen indokolatlanul bántó, sértő, megalázó kifejezéseket használnak. Ennek leginkább tetten érhető mondata a bejelentő jogi képviselője részére írt tényállási részben hivatkozott azon mondat, miszerint „Ebből következően T. Ügyvédnő azon igénye - miszerint feleség még a szülők bankszámlájának egyenlegét is be kívánja vonni az elszámolásba (!) – több, mint felháborító: kapzsi, számító és gátlástalan haszonszerzési szándékra enged következtetni.”

A fenti mondat egyértelműen indokolatlanul személyeskedő, kontextusában, a levél többi részével együttesen értelmezve egyértelműen a bejelentő jogi képviselőjére vonatkozó durva személyeskedést tartalmaz, mely megengedhetetlen a jogi képviselők egymás közti kommunikációjában, nem méltó a hivatás hagyományaihoz, és egyértelműen kiviláglik belőle, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mélyen azonosult a felek ellenszenvével, mely magatartásnak éppen az ellenkezője elvárás az etikai szabályzat szerint az ügyvédekkel szemben.

Fentiek alapján azzal a magatartásával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd saját korábbi megbízójával szemben vállalt ügyvédi képviselést, és megengedhetetlen stílusban, a hivatás hagyományainak nem megfelelően kommunikált az ügyben érintett másik jogi képviselővel, megsértette az Üttv. 1. §, (3), 20. § (4) szakaszait, illetve az ÜESZ. 4.1., 13.1., 13.4., 13.5. pontjai szerinti rendelkezéseket, melyre tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – 3 rendbeli fegyelmi vétség szándékos elkövetésében találta megalapozottnak, mivel a hivatásrendi szabályokkal tisztában kellett legyen, de azok téves értelmezése folytán magatartása következményeibe belenyugodva cselekedett. A cselekmény rendbeliségét a fegyelmi tanács a megvalósított szabályszegések számához igazodóan állapította meg.

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács nyomatékos enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd büntetlen fegyelmi előéletét, valamint a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett, az eljárás alá vont ügyvédnek fel nem róható időmúlást, súlyosító körülményként pedig az eljárás alá vont ügyvéd által megvalósított szabályszegések számát. A fentiekre és az ügy összes körülményeire, és az ügy tárgyi súlyára tekintettel a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak, melynek mértékét a rendelkező rész szerint állapította meg.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is azon cél eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőben visszatartsa hasonló jellegű fegyelmi vétség elkövetésétől, továbbá szembesítse őt az elkövetett normaszegésekkel.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét, továbbá arra, hogy az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja szerint a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette, mely okból történt megszüntetés esetén, a 149. § (6) bekezdés szerint, a fizetési kötelezettség teljesítését követően, de legkorábban a határozat véglegessé válásától számított egy év elteltével nyílik lehetőség a területi kamarába tagként történő felvételre, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vételre.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. február 22. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 224.)